

วิถีวิถีสาละวิน

ท่ามกลางกระแสอันเชี่ยวกรากของการเมือง จากการชุมนุมของ คณะกรรมการประชาชนเพื่อเปลี่ยนแปลงประเทศไทยให้เป็นประชาธิปไตยที่สมบูรณ์อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข หรือ กปปส. ที่กำลังสั่นคลอนสถานะ “รัฐบาลรักษาการ” ของ น.ส.ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร อยู่ในขณะนี้

ห่างออกไปทางตอนเหนือของ กทม. ราว 1,000 กิโลเมตร ที่ อ.สบเมย จ.แม่ฮ่องสอน ก็มีการเคลื่อนไหวที่นำสนใจของชาวบ้านที่นั่นเช่นกัน

สัปดาห์ที่ผ่านมา หนังสือพิมพ์หลายฉบับและรวมทั้งสื่อออนไลน์หลายสำนัก ได้พร้อมใจกันนำเสนอข่าวการลักลอบตัด “ไม้สัก” ในพื้นที่ “ลุ่มน้ำสาละวิน” ที่กำลังอยู่ในภาวะวิกฤติอย่างหนัก

ที่ว่าวิกฤติ เพราะการลักลอบตัดไม้สักดังกล่าว เกิดขึ้นในเขตป่าอนุรักษ์ และเขตป่าสงวนในฝั่งไทย! ไม่ได้ตัดจากฝั่งพม่าแล้วนำไม้ล่องมาตามลำน้ำ

สาละวินเพื่อมาขึ้นที่ฝั่งไทย เหมือนอย่างข้อมูลที่หน่วยงานต่างๆ ในพื้นที่พยายามออกมาชี้แจงเหมือนอย่างที่ผ่านมา

วิกฤติดังกล่าว เป็นวิกฤติหนักเสียจนกระทั่งชาวบ้านในพื้นที่ต้องออกปากเรียกร้องให้กรมป่าไม้ และกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช รวมทั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทหาร เพิ่มกำลังเข้ามาตั้งด่านสกัดรวมทั้งออกตรวจตราตามจุดต่างๆ บริเวณริมน้ำสาละวิน อย่างเข้มข้นมากขึ้น

จากคำบอกเล่าของชาวบ้าน พบว่า พฤติกรรมของขบวนการไม้เถื่อนพวกนี้ จะออกปฏิบัติการกันตอนกลางคืน ชาวบ้านได้ยินเสียงเลื่อย เสียงเครื่องตัด ดังกึกก้องอยู่ในป่า แต่ไม่มีใครกล้าออกไปดู เพราะต่างไม่แน่ใจว่า ไปแล้วจะได้กลับออกมา หรือต้องนอนตายฟรีเป็นผีเฝ้าป่าสาละวินอยู่ตรงนั้น

ส่วนคนไม้ จะอาศัยวิธีการนำท่อนซุง ล่องไปตามลำน้ำแล้วไปขึ้นฝั่งที่พม่า ก่อนส่งกลับมาที่ฝั่งไทยอีกครั้ง โดยอาศัยช่วงจังหวะในเวลากลางคืนเช่นเดียวกัน เพราะเป็นช่วงที่ไม่มีการลาดตระเวนของเจ้าหน้าที่

ทำบอกเล่าดังกล่าว ได้รับการยืนยันจากการลงสำรวจพื้นที่ของกลุ่มผู้สื่อข่าวร่วมกับชาวบ้าน ซึ่งพบหลักฐานยืนยันอย่างชัดเจน โดยมีทั้งภาพถ่ายต่อไม้ ท่อนไม้สัก ร่องรอยการขนย้าย การพักไม้ไว้ริมน้ำ กระจายอยู่ตามจุดต่างๆ จนทั่วพื้นที่ และ

ที่สำคัญทั้งต่อไม้ ท่อนไม้ รวมทั้งร่องรอยที่พบ เป็นร่องรอยที่เกิดขึ้นก่อนหน้านั้นไม่นานนัก ซึ่งถือเป็นการยืนยันถึงสถานการณ์อันเลวร้ายที่เกิดขึ้นในพื้นที่ได้เป็นอย่างดี

อย่างไรก็ตาม ในภาวะการเมืองที่ยังเต็มไปด้วยความไร้เสถียรภาพ ดังเช่นทุกวันนี้ คงไม่อาจคาดหวังได้ว่าผู้บริหารระดับนโยบายทั้งตัวนายกรัฐมนตรี หรือแม้แต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จะใช้เวลาหันมาให้ความสนใจการเข้าไปแก้ปัญหาหรือไม่

ความหวังเดียวที่มีอยู่ จึงหนีไม่พ้นหน่วยงานรัฐซึ่งหมายถึงกรมอุทยานแห่งชาติฯ กรมป่าไม้ ทหาร และตำรวจ ตั้งแต่ระดับหัวไปจนถึงระดับปฏิบัติงานในพื้นที่ที่จะต้องเข้าไปตรวจสอบ รวมทั้งวางกลไกการป้องกันและปราบปรามที่มีประสิทธิภาพและถาวร

ประเด็นสำคัญ คือ การดำเนินการที่เกิดขึ้น จะต้องไม่เป็นเหมือนกับที่ผ่านมา คือ ทำเมื่อเป็นข่าว แต่พอข่าวเงียบ ทุกอย่างก็เงียบตาม เพราะการกระทำเช่นนี้ไม่ต่างไปจากการให้ความร่วมมือกับแก๊งมอดไม้เหล่านี้ในการผลาญป่านั่นเอง

ป่าสัก “สาละวิน” เหลือไม่มากแล้วครับ อย่ารอให้วิกฤติมากกว่านี้อีกเลย